

SYLABUS PRZEDMIOTU / MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Historia dramatu i teatru polskiego na tle powszechnego</i>
Kod przedmiotu	<i>PPA28</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Aktorstwo</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Konrad Szczebiot</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Podstawowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>I</i>
Semestr	<i>I, II</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład problemowy lub konwersatoryjny z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Przejsie postępowania kwalifikacyjnego na kierunek "aktorstwo";</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<p><i>Kurs ma na celu zaprezentowanie w ujęciu chronologicznym specyfiki najważniejszych epok w dziejach teatru polskiego. Nie jest to możliwe bez wzbogacenia, w podobny sposób, wiedzy studentów o elementy historii i teorii teatru powszechnego, z którego pochodziła większość impulsów kształtujących teatr polski. Każda epoka teatralna zostanie przedstawiona poprzez najbardziej reprezentatywne i wyraziste przykłady dramaturgii i praktyki teatralnej oraz ukazana jako element szerszego pejzażu kulturowego danego czasu. Zostaną również przywołane najważniejsze współczesne realizacje teatralne, zainspirowane dramaturgią lub estetyką omawianych epok. Ma to na celu unaocznienie studentom, iż dorobek polskiego i powszechnego teatru może stanowić źródło inspiracji w ich własnej pracy. Zdobyta na zajęciach wiedza ma za zadanie ułatwienie samodzielnego posługiwania się tym dziedzictwem przez studentów.</i></p>
Treści kształcenia	<p>Semestr I</p> <ul style="list-style-type: none">– Czym jest teatr i teatralność.– Rytualne źródła teatru.– Teatr i dramat starożytnej Grecji.– Teatr i dramat w starożytnym Rzymie.– Teatr średniowieczny w zachodniej Europie.– Teatr średniowieczny w Polsce.– XX-wieczne inscenizacje repertuaru staropolskiego.– Teatry Włoch renesansowych.– Teatr w Polsce w epoce renesansu.– William Shakespeare i teatr Anglii elżbietąńskiej. <p>Semestr II</p> <ul style="list-style-type: none">– Recepcja Williama Shakespeare'a w Polsce.– Commedia dell'arte.– Występy obcych zespołów teatralnych w Rzeczpospolitej Obojga Narodów.– Teatr i dramat hiszpański okresu „złotego wieku”.– Francuska tragedia klasyczna.– Moliere– Teatr epoki baroku w Polsce.– Dramaturgia oświeceniowa.– Powstanie teatrów narodowych.– Wojciech Bogusławski i polski teatr narodowy.
Efekty kształcenia	<p>W zakresie wiedzy (W) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– rozróżnia podstawowe epoki teatralne w Polsce i na świecie, opisuje ich cechy charakterystyczne i wymienia związanych z nimi najważniejszych twórców i teoretyków, a także wymienia i streszcza najważniejsze dzieła

	<p><i>dramatyczne i teoretyczne (A W4);</i></p> <ul style="list-style-type: none">– <i>charakteryzuje i opisuje ewolucję kultury w czasie i na jej tle umieszcza i charakteryzuje ewolucję sztuki teatru, a także rozpoznaje wzajemne wpływy kultur (narodowych, religijnych i etnicznych) oraz poszczególnych epok (A W2);</i>– <i>porównuje dramaturgię, estetykę i praktykę sceniczną poszczególnych epok z dzisiejszym teatrem, a także wyciąga proste wnioski dotyczące ich użyteczności w dzisiejszej praktyce teatralnej i modyfikacji na potrzeby własnej pracy (A W7);</i>– <i> tłumaczy pojawienie się konkretnych estetyk i tematów w dramaturgii i praktyce teatru jako elementu szerszych procesów społecznych i kulturowych, a także identyfikuje podstawowe przejawy tych procesów w innych dziedzinach sztuki (A W12).</i> <p>W zakresie umiejętności (U) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– <i>rozpoznaje, które z elementów konstrukcji i estetyki klasycznych tekstów dramatycznych są bezpośrednio związane z epoką, w której tekst powstał, przewiduje ich komunikatywność dla współczesnego widza i weryfikuje możliwość zastosowania w dzisiejszej praktyce scenicznej, a także proponuje i uzasadnia konkretne metody „przetłumaczenia” archaicznych konstrukcji językowych i dramatycznych na współczesny język sceniczny (A U2);</i>– <i>porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne konwencje ekspresji teatralnej, dyskutuje na temat powodów i konsekwencji ich powstania, a także dowodzi ich obecności i użyteczności lub nieobecności i bezużyteczności we współczesnej praktyce teatralnej (A U14).</i> <p>W zakresie kompetencji społecznych (K) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– <i>dyskutuje na temat społecznych i etycznych uwarunkowań teatru w przeszłości, jak i współczesności, a także kwestii moralnych poruszanych w klasycznej literaturze dramatycznej, będąc równocześnie otwartym na odmienne opinie i zachowując takt w dobieraniu argumentacji wobec osób o odmiennych poglądach (A K5).</i>
Forma zaliczenia przedmiotu	<i>I sem. - Zaliczenie II sem. - Zaliczenie</i>
Sposoby weryfikacji	<ul style="list-style-type: none">• <i>zaliczenie ustne</i>

Liczba godzin zajęć dydaktycznych	<i>I sem. - 30 godz. II sem. - 30 godz.</i>
Liczba punktów ECTS	2 pkt
Język wykładowy	<i>polski</i>
Wykaz literatury podstawowej	<p><i>Literatura wykorzystywana podczas zajęć:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1. Stanisław Stabryła (red) Antologia tragedii greckiej. Ajschylos, Sofokles, Eurypides (wybrane dramaty uzgodnione ze studentami)</i><i>2. Arystofanes (wybrany dramat uzgodniony ze studentami)</i><i>3. Mikołaj z Wilkowiecka Historyja o chwalebny m martwychwstaniu Pańskim</i><i>4. William Shakespeare Hamlet, Burza oraz wybrany dramat uzgodniony ze studentami</i><i>5. Molier Don Juan oraz wybrany dramat uzgodniony ze studentami</i><i>6. Pedro Calderon de la Barca Księż niezłomny</i><i>7. Pierre Corneille Cyd</i><i>8. Johann Wolfgang Goethe Faust</i><i>9. Friedrich Schiller Zbójcy</i><i>10. Wojciech Bogusławski (wybrany dramat uzgodniony ze studentami)</i> <p><i>Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1. Zbigniew Raszewski Krótka historia teatru polskiego</i><i>2. Allardyce Nicoll Dzieje teatru</i><i>3. Allardyce Nicoll Dzieje dramatu</i><i>4. Constant Mic [Konstanty Miklaszewski] Komedia dell' arte czyli Teatr komediantów włoskich XVI, XVII, XVIII wieku</i>
Wykaz literatury uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"><i>1. Mirosław Kocur Teatr antycznej Grecji</i><i>2. Mirosław Kocur We władzy teatru. Aktorzy i widzowie w antycznym Rzymie</i><i>3. Mirosław Kocur Źródła teatru</i><i>4. Margot Berthold Historia teatru</i><i>5. John Russell Brown (red.) Historia teatru</i><i>6. Wojciech Bogusławski Mimika</i>
Uwagi	-

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Historia dramatu i teatru polskiego na tle powszechnego</i>
Kod przedmiotu	<i>PPA28</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Aktorstwo</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Konrad Szczebiot</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Podstawowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>II</i>
Semestr	<i>III, IV</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład problemowy lub konwersatoryjny z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>Zaliczone poprzednie sem. studiów</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<p><i>Kurs ma na celu zaprezentowanie w ujęciu chronologicznym specyfiki najważniejszych epok w dziejach teatru polskiego. Nie jest to możliwe bez wzbogacenia, w podobny sposób, wiedzy studentów o elementy historii i teorii teatru powszechnego, z którego pochodziła większość impulsów kształtujących teatr polski. Każda epoka teatralna zostanie przedstawiona poprzez najbardziej reprezentatywne i wyraziste przykłady dramaturgii i praktyki teatralnej oraz ukazana jako element szerszego pejzażu kulturowego danego czasu. Zostaną również przywołane najważniejsze współczesne realizacje teatralne, zainspirowane dramaturgią lub estetyką omawianych epok. Ma to na celu unaocznienie studentom, iż dorobek polskiego i powszechnego teatru może stanowić źródło inspiracji w ich własnej pracy. Zdobyta na zajęciach wiedza ma za zadanie ułatwienie samodzielnego posługiwania się tym dziedzictwem przez studentów.</i></p>
Treści kształcenia	<p>Semestr III</p> <ol style="list-style-type: none">1. Inscenizacja romantyczna we Francji2. Założenie Teatru Narodowego3. Pseudoklasycyzm w teatrze i Barbara Radziwiłłówna Alojzego Felińskiego4. Warszawskie Teatry Rządowe w latach 1833-19155. Rozwój teatru w ośrodkach pozawarszawskich6. Reforma teatru na świecie7. Teatr w okresie Młodej Polski w Krakowie8. Reforma teatralna Stanisława Wyspiańskiego9. Teatr Polski w Warszawie <p>Semestr IV</p> <ol style="list-style-type: none">1. Teatr i Instytut Reduty2. Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego3. Teatr Stefana Jaracza Ateneum w Warszawie4. Warunki działania i osiągnięcia teatru polskiego w okresie dwudziestolecia międzywojennego5. Teatr polski podczas II wojny światowej 1939-19456. Teatry w Polsce Ludowej7. Szkolnictwo teatralne w Polsce8. Wybitni twórcy powojennego teatru europejskiego9. Krytyka i nauka o teatrze
Efekty kształcenia	<p>W zakresie wiedzy (W) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– rozróżnia podstawowe epoki teatralne w Polsce i na świecie, opisuje ich cechy charakterystyczne i wymienia związanych z nimi najważniejszych twórców i teoretyków, a także wymienia i streszcza najważniejsze dzieła dramatyczne i teoretyczne (A W4);– charakteryzuje i opisuje ewolucję kultury w czasie i na jej

	<p><i>tle umieszcza i charakteryzuje ewolucję sztuki teatru, a także rozpoznaje wzajemne wpływy kultur (narodowych, religijnych i etnicznych) oraz poszczególnych epok (A W2);</i></p> <ul style="list-style-type: none">– <i>porównuje dramaturgię, estetykę i praktykę sceniczną poszczególnych epok z dzisiejszym teatrem, a także wyciąga proste wnioski dotyczące ich użyteczności w dzisiejszej praktyce teatralnej i modyfikacji na potrzeby własnej pracy (A W7);</i>– <i> tłumaczy pojawienie się konkretnych estetyk i tematów w dramaturgii i praktyce teatru jako elementu szerszych procesów społecznych i kulturowych, a także identyfikuje podstawowe przejawy tych procesów w innych dziedzinach sztuki (A W12).</i> <p>W zakresie umiejętności (U) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– <i> rozpoznaje, które z elementów konstrukcji i estetyki klasycznych tekstów dramatycznych są bezpośrednio związane z epoką, w której tekst powstał, przewiduje ich komunikatywność dla współczesnego widza i weryfikuje możliwość zastosowania w dzisiejszej praktyce scenicznej, a także proponuje i uzasadnia konkretne metody „przetłumaczenia” archaicznych konstrukcji językowych i dramatycznych na współczesny język sceniczny (A U2);</i>– <i> porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne konwencje ekspresji teatralnej, dyskutuje na temat powodów i konsekwencji ich powstania, a także dowodzi ich obecności i użyteczności lub nieobecności i bezużyteczności we współczesnej praktyce teatralnej (A U14).</i> <p>W zakresie kompetencji społecznych (K) student:</p> <ul style="list-style-type: none">– <i> dyskutuje na temat społecznych i etycznych uwarunkowań teatru w przeszłości, jak i współczesności, a także kwestii moralnych poruszanych w klasycznej literaturze dramatycznej, będąc równocześnie otwartym na odmienne opinie i zachowując takt w dobieraniu argumentacji wobec osób o odmiennych poglądach (A K5).</i>
Forma zaliczenia przedmiotu	III sem. - Zaliczenie IV sem. - Egzamin
Sposoby weryfikacji	• egzamin ustny

Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60 godz.
Liczba punktów ECTS	3,5 pkt
Język wykładowy	polski
Wykaz literatury podstawowej	<i>Literatura wykorzystywana podczas zajęć:</i> <i>1. Alojzy Feliński Barbara Radziwiłłówna</i> <i>2. Stanisław Wyspiański Studium o Hamlecie</i> <i>Literatura studiowana samodzielnie przez studenta:</i> <i>5. Zbigniew Raszewski Krótka historia teatru polskiego</i> <i>6. Allardyce Nicoll Dzieje teatru</i> <i>7. Allardyce Nicoll Dzieje dramatu</i> <i>8. Kazimierz Braun Wielka reforma teatru w Europie</i> <i>9. Stanisław Marczak-Oborski Teatr polski w latach 1918-1965</i> <i>10. Marta Fik Trzydzieści pięć sezonów. Teatry dramatyczne w Polsce w latach 1944-1979</i> <i>11. Bożena Frankowska Encyklopedia Teatru Polskiego</i>
Wykaz literatury uzupełniającej	<i>7. Margot Berthold Historia teatru</i> <i>8. John Russell Brown (red.) Historia teatru</i> <i>9. Józef Szczublewski Artyści i urzędnicy czyli Szaleństwa Leona Schillera</i> <i>10. Józef Szczublewski Wielki i smutny teatr warszawski 1868-1880</i> <i>11. Zbigniew Osiński Pamięć Reduty</i> <i>12. Edward Krasieński Teatr Jaracza</i> <i>13. Magdalena Raszevska Teatr Narodowy</i> <i>14. Marie Antoinette Alley-Viala Inscenizacja romantyczna we Francji</i> <i>15. Małgorzata Semil, Elżbieta Wysocka Słownik współczesnego teatru</i>
Uwagi	